

Sygn. akt III AUa 519/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.) SSA Zofia Rybicka - Szkibiel
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Szczecinie

sprawy L. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o składki na ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 23 kwietnia 2013 r. sygn. akt VI U 2982/12

uchyla zaskarżony wyrok znosząc postępowanie w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

SSA Zofia Rybicka - Szkibiel SSA Urszula Iwanowska SSA Jolanta Hawryszko

Sygn. III AUa 519/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 sierpnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że L. Ł., jako były prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. odpowiada solidarnie całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (FUS) i Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego (FUZ) za okres od marca do lipca 2007 r. W decyzji wskazano, że ogółem należność na 31 sierpnia 2012 r. wynosiła 174.932,42 zł, w tym: 84.472,58 zł z tytułu składek na FUS, 21.639,84 zł z tytułu składek na FUZ oraz 68.820,00 zł tytułem odsetek za zwłokę od zaległości za okres od marca do lipca 2007 r., naliczonych od należności głównej na datę 31 sierpnia 2012 r.

L. Ł. odwołał się od decyzji i wniósł o jej zmianę przez ustalenie, że nie ponosi solidarnej odpowiedzialności za zaległości spółki (...) z tytułu nieopłaconych składek za okres od marca do lipca 2007 r.; podkreślił, że w czasie kiedy rezygnował z pełnienia funkcji prezesa zarządu brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, co wyłącza jego odpowiedzialność za zobowiązania spółki.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS Oddział w S. wniósł o jego oddalenie wskazując, że L. Ł. nie wykazał istnienia przesłanek wyłączających jego odpowiedzialność za zobowiązania składkowe spółki powstałe w czasie pełnienia przez niego obowiązków prezesa zarządu spółki, w szczególności zaś tego, że w spornym okresie spółka była w dobrej kondycji finansowej.

Wyrokiem z 23.04.2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych: I zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że L. Ł., jako były prezes zarządu (...) sp. z o.o. w W. nie odpowiada solidarnie całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego, za okres od marca do lipca 2007 r.; II zasądził od ZUS Oddział w S. na rzecz L. Ł. zwrot kosztów procesu.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że działająca od 2003 roku spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) zajmowała się produkcją drewna kominkowego, głównie na eksport. W przypadku zarządu jednoosobowego do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki uprawniony był prezes zarządu. Zarząd spółki był jednoosobowy. L. Ł. pełnił tę funkcję do 31.08.2007 r., kiedy to złożył rezygnację, która została przyjęta przez zgromadzenie wspólników spółki. W tym dniu zgromadzenie podjęło uchwałę o odwołaniu L. Ł. z funkcji prezesa i powołaniu na to stanowisko od 1.09.2007 r. Z. J.. W 2007 roku spółka (...) zatrudniała pracowników i z tego tytułu zobowiązana była do opłacania składek na ich ubezpieczenia zdrowotne i społeczne. W okresie marzec 2007/ styczeń 2011 spółka nie opłaciła składek na FUZ, FUS, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Należność za okres od marca do lipca 2007 r. ustalona na 31 sierpnia 2012 r. wynosiła 174.932,42 zł, w tym 84.472,58 zł z tytułu składek na FUS, 21.639,84 zł z tytułu składek na FUZ oraz 68.820,00 zł tytułem odsetek za zwłokę od zaległości za okres od marca 2007 r. do lipca 2007 r., naliczonych od należności głównej na dzień 31 sierpnia 2012 r. Wobec powstania zaległości z tytułu składek organ rentowy wszczął wobec spółki (...) egzekucję administracyjną. We wrześniu 2007 r., w związku z egzekucją składek należnych za okres od marca do lipca 2007 r. wraz z odsetkami na fundusze: FUS (kwota 105.125,00 zł), FUZ (23.481,70 zł) oraz FP i FGŚP (4.095,80 zł), zajęto rachunek bankowy spółki, prowadzony przez PKO BP 1 Oddział w S.. Na tej podstawie bank przekazał we wrześniu 2007 r. na rachunek ZUS kwoty 807,89 zł oraz 13.084,26 zł, zaś w grudniu 2007 r. - 35,23 zł; 30.06.2011 r. postępowanie egzekucyjne, wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji zostało umorzone. W okresie do września 2007 r. spółka (...) miała zaległości wyłącznie w regulowaniu należności z tytułu składek na FUS, FUZ, FP i FGŚP. Pozostałe należności na rzecz podmiotów trzecich regulowała na bieżąco. Na dzień 12 grudnia 2007 r. nie ujawniono zaległości podatkowych. (...) sp. z o.o. w W. nadal jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego - rejestru przedsiębiorców jako czynny podmiot gospodarczy. Obecnie nie prowadzi działalności, nie zgłaszano wniosku o upadłość, nie wszczynano postępowania układowego, naprawczego ani likwidacyjnego.

Sąd Okręgowy w oparciu o art. 116 ustawy z 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz art. 31 i art. 32 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych uwzględnił odwołanie. Sąd okręgowy uznał, że niepłacenie należności na rzecz jednego z kilku wierzycieli nie oznacza konieczności natychmiastowego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W spornym okresie spółka miała zaległości wyłącznie w regulowaniu należności z tytułu składek a pozostałe wierzytelności regulowała na bieżąco. Z wyciągu z rachunku bankowego spółki z okresu od sierpnia 2007 r. do stycznia 2008 r. oraz z potwierdzenia otrzymania gotówki od kontrahentów wynika, że spółka regulowała wierzytelności wobec swoich kontrahentów, jak również posiadała źródła dochodu (na jej konto wpływały należności pieniężne). Te okoliczności potwierdzały, że w okresie pełnienia przez odwołującego się obowiązków prezesa zarządu brak było podstaw do ogłoszenia upadłości spółki. Kłopoty finansowe spółki, w wyniku których zaprzestano opłacania składek, miały charakter przejściowy. Trudności finansowe spółki w roku 2007 wiązały się z tym, że w związku z ciepłą zimą z przełomu 2006 i 2007 r. zrealizowano mniej zamówień na produkowane przez spółkę drewno kominkowe, jednak oczekiwano, że jesienią 2007 r. obroty wzrosną i spółka pokryje

zadłużenie. Przewidywania te sprawdziły się, co potwierdziły przedłożone przez ubezpieczonego wyciągi bankowe i dowody wpłaty. W ocenie sądu pierwszej instancji L. Ł. wykazał, że brak było podstaw do uznania, że ponosi winę w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki. Krótkotrwałe nie płacenie długów, wskutek przejściowych trudności, nie mogło być uznane za podstawę ogłoszenia upadłości, gdyż o niewypłacalności w rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze można mówić dopiero wtedy, gdy dłużnik z braku środków przez dłuższy czas nie wykonuje przeważającej części swoich zobowiązań, trwale zaprzestaje ich wykonywania.

W dalszej kolejności sąd I instancji zwrócił uwagę, że w postępowaniu zmierzającym do orzeczenia o odpowiedzialności osoby trzeciej za zaległości z tytułu składek stroną powinien być również pierwotny dłużnik - płatnik składek. Postępowanie przed organem rentowym dotyczące stwierdzenia odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki (...) (płatnika składek) z okresu od marca do lipca 2007 r. toczyło się wyłącznie przy udziale L. Ł.. Organ rentowy nie zawiadomił o toczącym się postępowaniu spółki (...), mimo że nadal figuruje jako osoba prawna w Krajowym Rejestrze Sądowym - rejestrze przedsiębiorców. W wydanej decyzji nie orzeczono o solidarnej odpowiedzialności L. Ł. ze spółką (...) (zamieszczono tylko zapis o tym, że odpowiada on „solidarnie”, nie wyjaśniając z kim), ani nie doręczono tej decyzji spółce; takie postępowanie organu rentowego zostało uznane za nieprawidłowe i skutkowało koniecznością uwzględnienia odwołania.

Apelację od wyroku wywiódł organ rentowy, który zaskarżył rozstrzygnięcie w całości zarzucając: 1. sprzeczność ustaleń z dowodami, polegającą na uznaniu, że w okresie marzec/lipiec 2007 r., pełnienie funkcji prezesa zarządu spółki (...) brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, gdy materiał dowodowy tej okoliczności nie potwierdził; 2. rażące naruszenie art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 31 s.u.s. przez ustalenie, że L. Ł. jako były prezes zarządu spółki (...) nie odpowiada solidarnie całym swoim majątkiem za zobowiązania tejże spółki z tytułu składek na FUS i FUZ za okres od marca do lipca 2007 r. z uwagi na zaistnienie negatywnej przesłanki tej odpowiedzialności o której mowa w art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej, podczas gdy zaistnienie tej przesłanki nie zostało wykazane przez odwołującego się; 3. naruszenie art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 31 s.u.s. poprzez uznanie, że rzekoma wadliwość formalna zaskarżonej decyzji - polegająca na braku zawiadomienia o toczącym się postępowaniu spółki (...), nie zamieszczeniu w sentencji decyzji zapisu, że odpowiedzialność odwołującego się za przedmiotowe zobowiązania jest solidarna ze spółką i nie doręczenia zaskarżonej decyzji spółce - mogła doprowadzić do zmiany zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania. Skarżący argumentował, że w spornym okresie spółka nie wykonywała wymagalnych zobowiązań. Przedmiotowe zadłużenie stanowiły liczne zobowiązania składkowe, przy czym należności z tytułu składek na poszczególne miesiące i za poszczególnych ubezpieczonych stanowiły odrębne zobowiązania, które powstały w związku z różnymi zdarzeniami. Ponadto ubezpieczony nie wykazał, aby majątek spółki w spornym okresie przekraczał wysokość zadłużenia spółki. Nie przedłożono rocznych zeznań podatkowych, ani też żadnych dokumentów księgowych. Zdaniem skarżącego dowodem właściwym do udowodnienia braku podstaw do ogłoszenia upadłości jest dowód z opinii biegłego, który w sprawie nie został przeprowadzony. Organ rentowy wskazał, że ewentualne nieprawidłowości formalne postępowania administracyjnego (nie wezwanie do udziału w sprawie spółki) nie mogły doprowadzić do merytorycznej zmiany decyzji poprzez odwrócenie jej skutków materialnoprawnych. Naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie stanowi przesłanki wzruszenia decyzji przez sąd pracy i ubezpieczeń społecznych, więc także w tym aspekcie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie są przez ten sąd stosowane. Taka zmiana decyzji oznaczała ostateczne rozstrzygnięcie merytoryczne co do przedmiotu sporu, tworzące stan powagi rzeczy osądzonej, uniemożliwiający wydanie nowej pozbawionej wad decyzji.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje.

Apelacja organu rentowego jest uzasadniona. W sprawie sąd apelacyjny stwierdził nieważność postępowania sądowego (art. 378 § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, chyba że członek zarządu wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające upadłości (postępowanie układowe) albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy,

bądź też wskaże on mienie, z którego egzekucja jest możliwa. Na podstawie art. 31 s.u.s. do należności z tytułu składek na FUS stosuje się odpowiednio art. 116 Ordynacji podatkowej, a na podstawie art. 32 s.u.s. do składek na FUZ stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i poglądami doktryny, odpowiedzialność członków zarządu spółki, jako osób trzecich, ma charakter subsydiarny w stosunku do odpowiedzialności spółki. Przy czym solidarność, o której mowa w art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej dotyczy nie tylko wzajemnej odpowiedzialności członków zarządu, ale też odpowiedzialności członków zarządu ze spółką. Zgodnie z art. 477¹¹ § 1 k.p.c. stronami postępowania z zakresu ubezpieczeń społecznych są ubezpieczony, inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, organ rentowy i zainteresowany. Natomiast według § 2 zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli osoba taka nie została wezwana do udziału w sprawie przed organem rentowym, sąd wezwie ją do udziału w postępowaniu bądź z urzędu, bądź na jej wniosek lub na wniosek jednej ze stron. Z przywołanego przepisu wynika zatem, że zainteresowany jako strona postępowania w sprawie ubezpieczeniowej powinien być wezwany przez organ rentowy, jednak zaniechanie organu rentowego w tym względzie nie dyskwalifikuje postępowania administracyjnego, ponieważ na etapie postępowania odwoławczego to sąd będzie zobowiązany, nawet z urzędu wezwać taką osobę do udziału w postępowaniu.

W zakresie odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i pozycji spółki jako dłużnika i podmiotu zainteresowanego wynikiem rozpoznania sprawy, Sąd Apelacyjny w Szczecinie uznaje, że nie wezwanie przez sąd do udziału w postępowaniu sądowym spółki jako zainteresowanej powoduje nieważność tego postępowania na podstawie art. 379 pkt 5 w związku z art. 477¹¹ § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny w Szczecinie w tej kwestii wypowiadał się wielokrotnie, i tak w orzeczeniach z 24.04.2008 r. (sygn. akt III A Ua 173/08), z 1.07.2008 r. (sygn. akt III A Ua 333/08), czy z 10.07.2008 r. (sygn. akt III A Ua 415/08); również Sąd Najwyższy stwierdził, że niewątpliwie zasadą jest, że w postępowaniu zmierzającym do orzeczenia o odpowiedzialności osoby trzeciej za zaległości z tytułu składek stroną powinien być pierwotny dłużnik - płatnik składek (uchwała składu siedmiu sędziów z 15.10.2009 r., sygn. I UZP 3/09, OSNP 2011/1-2/13).

W ocenie sądu apelacyjnego, w sprawie podmiotem zainteresowanym wynikiem rozstrzygnięcia był nie tylko odwołujący się L. Ł., jako członek zarządu spółki w spornym czasie, którego wprost dotyczyła zaskarżona decyzja, ale także spółka (...), która jako spółka kapitałowa wpisana do KRS posiada osobowość prawną i zdolność procesową. Sąd okręgowy, jakkolwiek ustalił, że spółka (...) do dnia dzisiejszego nie została wykreślona z KRS, to nie wezwał jej do udziału w sprawie. Pogląd sądu okręgowego, że brak udziału spółki w postępowaniu administracyjnym oraz brak ujęcia spółki, jako strony postępowania w decyzji organu rentowego przesądza o konieczności merytorycznej zmiany decyzji, jest błędny, ponieważ oczywiście narusza art. 477¹¹ § 1 k.p.c. Sąd apelacyjny wskazuje też na aprobowany pogląd Sądu Najwyższego zawarty w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z 15.10.2009 r. (sygn. I UZP 3/09, OSNP 2011/1-2/13): Zdaniem Sądu Najwyższego w składzie powiększonym nie jest jednak, wbrew przekonaniu wyrażonemu w uzasadnieniu postanowienia, konieczne wskazywanie spółki z o.o. (płatnika składek) w decyzji dotyczącej odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej jako podmiotu odpowiedzialnego solidarnie z członkami zarządu. Zgodnie z art. 108 o.p. w związku z art. 31 i 32 s.u.s., decyzja ta rozstrzyga o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej. Jak już podkreślano, odpowiedzialność osoby trzeciej za zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych powstaje na mocy decyzji ustalającej te zobowiązania (zob. zwłaszcza wyrok Sądu Najwyższego z 23 października 2006 r., I UK 126/06, OSNP 2007 nr 21-22, poz. 331). Natomiast odpowiedzialność spółki (płatnika składek) za te zaległości powstaje z mocy prawa i z mocy prawa jest ona solidarnie odpowiedzialna z członkami zarządu (gdy ich odpowiedzialność zostanie orzeczona w decyzji wydanej na podstawie art. 108 § 1 o.p.) - art. 107 § 1 o.p. w związku z art. 31 i 32 s.u.s. Solidarna odpowiedzialność płatnika składek z osobami trzecimi istnieje więc niezależnie od tego czy został on wskazany w osnowie rozważanej decyzji organu rentowego. Obowiązkiem organu rentowego jest wszczęcie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich przeciwko wszystkim osobom mogącym taką odpowiedzialność ponosić ze względu na okres wykonywania obowiązków członka zarządu. Sąd apelacyjny zatem nie mógł odmówić racji organowi rentowemu, który zasadnie argumentował, że braki w zakresie

formalnego zawiadomienia spółki o toczącym się postępowaniu administracyjnym, nie mogły stanowić podstawy do merytorycznego rozpoznania decyzji, a w konsekwencji uwzględnienia odwołania ubezpieczonego. Jak wyżej wskazano, art. 477¹¹ k.p.c. daje uprawnienie do kontroli decyzji organu rentowego przez sąd z inicjatywy osób, których praw i obowiązków ona dotyczy, niezależnie od adresata decyzji. Omawiana instytucja procesowa gwarantuje udział w postępowaniu sądowym wszystkim takim osobom, także tym, które pominięte zostały w postępowaniu administracyjnym. Potwierdza jednocześnie zasadę, że wniesienie odwołania do sądu nie stanowi kontynuacji dotychczasowego postępowania a uchybienia w procedurze administracyjnej nie mają wpływu na wynik sprawy przed sądem powszechnym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2009 r., sygn. I UK 189/09, OSNP 2011/13-14/187).

Oceniając merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy sąd apelacyjny uznał, że ustalenia sądu I instancji są dowolne ponieważ budzą wątpliwości w kontekście zgromadzonych dowodów i przywoływanych okoliczności.

1. Nie było podstaw do niewątpliwego ustalenia, że kłopoty finansowe spółki, w wyniku których zaprzestano opłacania składek, miały charakter przejściowy. Należało bowiem rozważyć okoliczność, że płatnik zaprzestał płacenia składek od marca 2007r. i już nieprzerwanie ich nie płacił, a odwołujący zrezygnował z funkcji w sierpniu 2007r. Sąd również nie wziął pod uwagę, że ZUS egzekwując zaległe składki we wrześniu 2007 r. zajął rachunek bankowy spółki, jednak bank przekazał znikome kwoty, a następnie 30.06.2011 r., wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Sąd nie wyjaśnił tych okoliczności w kontekście twierdzeń odwołującego się, chociaż ustalił, że kondycja spółki poprawiła się jesienią 2007 r.

2. Fakt, że spółka dokonywała operacji na rachunku bankowym nie pozwala na jednoznaczne ustalenie sytuacji finansowej spółki jako dobrej. Dla ustalenia sytuacji finansowej spółki w określonym czasie konieczne jest bowiem zbadanie wyników ekonomiczno-finansowych spółki wynikających z ewidencji księgowej i sporządzanych na jej podstawie sprawozdań finansowych. Należy zauważyć, że sprawozdania finansowe (bilans, rachunek wyników, sprawozdanie z przepływu środków pieniężnych, informacja dodatkowa) pozwalają na dość wszechstronną ocenę stanu majątkowego, finansowego i wyniku działalności jednostki za określony okres (rok, kwartał, miesiąc). Należy sprawdzić uchwały walnego zgromadzenia wspólników zatwierdzające te sprawozdania, jak też sprawozdania z działalności zarządu oraz ewentualnie raporty i opinie z badania biegłego rewidenta. Należy też zweryfikować kluczowe umowy z kontrahentami spółki, zwrócić uwagę na ewentualne roszczenia odszkodowawcze z nich wynikające. Sprawdzić nieruchomości poprzez weryfikację księgi wieczystej. Wreszcie zebrać informacje i dokumenty związane z prowadzonymi postępowaniami sądowymi, pojednawczymi, egzekucyjnymi i administracyjnymi, w których spółka występuje jako strona. Żadnej z tych czynności sąd I instancji nie podjął.

3. Sąd apelacyjny uznaje, że zaprzestanie płacenia cyklicznych należności na rzecz jednego wierzyciela, którym jest ZUS może oznaczać niewypłacalność spółki i uzasadniać złożenie wniosku o upadłość, a okoliczność tego rodzaju wymaga ustalenia wyników finansowych spółki.

Ponownie rozpoznając sprawę sąd I instancji wezwie do udziału w postępowaniu (...) Sp. z o.o., a następnie przeprowadzi merytoryczne postępowanie z udziałem wszystkich osób zainteresowanych jego wynikiem. Weźmie przy tym pod uwagę przedstawioną ocenę prawną sprawy.

Mając na uwadze powyższe rozważania sąd apelacyjny na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie w całości jako dotknięte nieważnością, ponieważ toczyło się bez udziału zainteresowanej spółki oraz przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. pozostawił temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.